Proponuje się dodać do Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.1)) art. 582 § 2 punkt 4 brzmiący: " zobowiązać do równomiernego / solidarnego (po połowie) pokrycia kosztów podróży osoby uprawnionej do kontaktów z dziećmi do miejsca zamieszkania dzieci w celu realizacji kontaktów, w przypadku różnych miejsc zamieszkania osoby uprawnionej do kontaktu z dzieckiem oraz osoby pod której pieczą dziecko pozostaje, o ile sytuacja finansowa obu stron na to pozwala, z wyjątkiem przypadku, gdy jedno z rodziców zamieszkuje za granicą " Uzasadnienie: Zapis ten powinien sprawiedliwie rozłożyć koszty powstałego w skutek decyzji matki o wywiezieniu dzieci z dala od ojca, w celu odseparowania go od dzieci i uniemożliwienia stosowania opieki naprzemiennej. Obecne prawo tworzy sytuację patologiczną, iż rodzić, który jest oddalony od dzieci : nie tylko musi walczyć o kontakty ale i też ponosić wszelkie konsekwencje finansowe tychże kontaktów, co w efekcie niejako zmusza go do realizacji kontaktów w jak najmniejszej skali - tworząc warunki do odseparowania rodzicielskiego. Ponad to obecna linia orzecznictwa daje jedynie możliwość rozłożenia tego kosztu poprzez "wożenie dzieci" od jednego do drugiego rodzica - co w efekcie na sali sądowej powoduje "rozrywanie dzieci". Zapis ten byłby znakomitą alternatywą, aby jeden rodziców mógł się zdeklarować "ok ja jeżdżę ale koszty dzielimy sprawiedliwie po połowie". Winno to być możliwe o ile warunki finansowe obu stron (w szczególności rodzica opiekującego się dziećmi na to pozwalają) . W tym wypadku możliwość ta winna być obligatoryjna !!! Zapis w sposób "ekonomiczny" powinien przeciwdziałać alienacji spowodowane wywozem dzieci jedynie w celu odseparowania od drugiego rodzica. Zapisu nie należy stosować w sytuacji, gdy postanowiono iż przynajmniej jeden z weekendów dzieci są dowożone do miejsca zamieszkania rodzica na co dzień oddalonego, gdyż w tym wypadku koszty tej podróży pokrywa rodzić pod pieczą którego dzieci się znajdują.